

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/21/2009
Identifikačné číslo spisu: 9009898292
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2009
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Petruľáková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2009:9009898292.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovvej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a. s., (predtým Investičná a rozvojová banka a. s.), Štúrova 5, Bratislava, ICO: 31318 916, proti žalovanému: L.. O. G. - správca konkurznej podstaty úpadcu Mäsokombinát Prievidza, a. s., Ciglianska 3, Prievidza, IČO: 36 304 646, zast. JUDr. Viera Kramárová - advokátka, Rusovská cesta 9, Bratislava, o určenie pravosti, výšky a poradia - oddeleného uspokojenia pohľadávky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. decembra 2008 č. k. 43 Cbi 94/02-512 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. decembra 2008 č. k. 43 Cbi 94/02-512 potvrdzuje.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 59 929 977,14 Sk v konkurze na majetok úpadcu žalovaného, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod spisovou značkou 5 K 5/01, výlučne z nároku oddeleného uspokojenia žalobcu predajom presne označených založených nehnuteľností - pozemkov: a stavieb pôvodne zapísaných na liste vlastníctva číslo: XXXX. k. ú. A., obce Prievidza je oprávnená. V ostatnej časti súd žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia žalobou podanou na súde dňa 21. 06. 2002 si uplatnil žalobca právo na určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky - nároku na oddelené uspokojenie prihlásenej do konkurzu na majetok úpadcu dlžníka v znení uznesenia vydaného na pojednávaní konanom dňa 14. 07. 2003 a opravy vykonanej na pojednávaniach dňa 11. 12. 2008 v celkovej výške 66 312 250,13 Sk. Domáhal sa uspokojenia svojej pohľadávky výlučne z výt'azku speňaženia presne označených pozemkov a stavieb.

Krajský súd v Bratislave vyhlásil dňa 26. 01. 2004 rozsudok číslo konania: 43 Cbi 94/02-173, ktorým súd žalobu zamietol z dôvodu, že na úpadcu žalovaného záväzky z úverových zmlúv uzatvorených dňa 14. 08. 1992 pod číslom 83S12492 a zo dňa 14. 08. 1992 pod číslom 83S1294 zo dňa 16. 12. 1993 a pod číslom 83S01293 neprešli a povinnosť splácať úvery zostáva na spoločnosti TORRO, spol. s. r. o. Rozsudok bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 94/04 zo dňa 09. 02.

2005, právoplatným dňa 07. 03. 2005 zrušený. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že záväzok z úverových zmlúv na úpadcu neprešiel, ale uzavrel, že súd 1. stupňa sa nezaoberal aj pravosťou pohľadávky uplatnenej z titulu plnenia zo zmluvy o zriadení záložného práva, hoci konkurzná prihláška žalobcu z 18. 07. 2001 obsahuje právny dôvod zabezpečenia úveru poskytnutého na základe vyššie uvedených úverových zmlúv. Preto sa súd mal zaoberať aj určením pravosti pohľadávky týmto uplatneným titulom.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Súd zistil, že žalobca uzatvoril so spoločnosťou TORRO, s. r. o. dve záložné zmluvy a to dňa 14. 08. 1992 pod číslom 83 S 12492 na nehnuteľnosti a dňa 16. 12. 1993 pod číslom 83 S 012393 na hnutel'né veci. Ešte predtým spoločnosť TORRO, spol. s. r. o. nadobudla podnik Mäsový priemysel, š. p. Prievidza privatizáciou - zmluvou o predaji podniku uzatvorenou pod číslom 84/92 dňa 20. 07. 2002 s Fondom národného majetku Slovenskej republiky. Vklad záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č XXXX k. ú. A. obce Prievidza v prospech žalobcu na zabezpečenie pohľadávky podľa záložnej zmluvy na sumu 57 000 000-Sk bol do katastra povolený pod VZ 551/92. Potom, čo FNM od spomenutej zmluvy o predaji podniku odstúpil, a predal podnik inej spoločnosti, ktorá však v r. 1998 zanikla jej rozdelením bez likvidácie na 4 podniky, vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX k. ú. A. hnutel'ných vecí sa stal úpadca žalovaného. Na liste vlastníctva číslo XXXX bolo i v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu zapísané záložné právo v prospech žalobcu na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy na 57 000 000,--Sk a záložné právo trvalo aj v čase vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného. Záložné právo však podľa záložnej zmluvy bolo zriadené iba na časť nehnuteľností zapísaných na uvedenom liste vlastníctva.

Na základe tejto skutočnosti vychádzajúc z ust. § 23 ods. 1, 2 a 4, § 24 a § 28 ako aj § 151a ods. 1 a § 151b ods. 1, 2, 3 a 4, § 151d ods. 2, § 151f ods. 1 a § 151g Obč. zák. súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba v časti, a to výlučne z nároku na oddelené uspokojenie žalobcu speňažením založených nehnuteľností - pozemkov a stavieb špecifikovaných žalobcom na pojednávaní konanom dňa 11. 12. 2008 zapísaných pôvodne na liste vlastníctva číslo XXXX k. ú. A..

Súd nemohol akceptovať námietku, že zmenený petit podľa uznesenia súdu zo 14. 07. 2003 bol žalobcom uplatnený až po uplynutí prekluzívnej lehoty stanovenej v § 23 ods. 2 ZKV. Konkurzná prihláška ako aj žaloba žalobcu obsahuje aj právny dôvod zabezpečenia úveru a žalobca si v žalobe podanej v súdom stanovenej lehote uplatnil včas jednak nárok na určenie pravosti tejto pohľadávky, jej výšku ako aj nároku podľa § 28 ZKV - nároku oddeleného uspokojenia, ktorý nárok sa považuje za uplatnenie poradia pohľadávky. Zmenou petitu žaloby podľa uznesenia súdu nedošlo totiž k rozšíreniu žaloby o doteraz neuplatnený nárok ani k rozšíreniu žaloby o doteraz neuplatnený dôvod, ale iba k obmedzeniu uplatneného nároku a to výlučne iba z dôvodu oddeleného uspokojenia sa speňažením založených nehnuteľností. Keďže nebolo vykonané čiastočné späťvzatie súd rozhodol o celom nároku.

V ostatnej časti súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný a navrhol ho buď zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a žalobcu zaviazne na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania, alebo zrušiť a vec vrátiť súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

Napadnutému rozhodnutiu vytyka nesprávne právne posúdenie otázky včasnosti uplatnenia práva, o ktorom súd napadnutým rozsudkom rozhodol v súvislosti so zmenou petitu, nesprávne posúdenie výšky pohľadávky. Namieta tiež neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania namieta, že súd mal postupovať podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., náhradu trov pomerne rozdeliť, pričom svoje trovy 1. stupňovéhoho konania vyčíslil sumou 36 914,91 eur.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nieje dôvodné.

Základným problémom, ktorý treba v odvolacom konaní vyriešiť je otázka, či žalobca si včas uplatnil právo na určenie pravosti výšky a poradia - oddeleného uspokojenia pohľadávky v rozsahu a obsahu, ako to súd 1. stupňa napadnutým rozsudkom určil.

Súd 1. stupňa sa touto otázkou v rozsudku zo dňa 26. 01. 2004 č. k. 43 Cbi 94/02-173 nezaoberal ani nevysporiadal, preto odvolací súd uznesením zo dňa 09. 02. 2005 č. k. 2 Obo 94/04-197 na základe

odvolania žalobcu tento rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s usmernením vysporiadať sa pravosťou pohľadávky uplatnenej aj titulom, plnenia zo zmluvy o zriadení záložného práva, čo súd 1. stupňa urobil napadnutým rozsudkom.

V odôvodnení riešenia tejto otázky v napadnutom rozsudku sa uvádza, že konkurzná prihláška aiko aj žaloba žalobcu obsahuje aj právny dôvod zabezpečenia úveru a žalobca si v žalobe podanej v súdom stanovenej lehote uplatnil včas jednak nárok na určenie pravosti tejto pohľadávky, jej výšky ako aj nárok podľa § 28 ZKV - na oddelené uspokojenie, ktorý nárok sa považuje za uplatnenie poradia pohľadávky. Podľa názoru súdu zmenou petitu žaloby nedošlo k rozšíreniu žaloby o doteraz neuplatnený nárok ani k jej rozšíreniu o doteraz neuplatnený dôvod, ale došlo k obmedzeniu uplatneného nároku výlučne iba z dôvodu oddeleného uspokojenia sa speňažením založených nehnuteľností. Súd 1. stupňa tiež uviedol, že keďže nedošlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, rozhodol o celom nároku.

Toto odôvodnenie záveru súdu 1. stupňa, že rozhodol o žalobou včas uplatnenom nároku je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. stručné a výstižné, vysvetľuje prečo súd vo výroku určil pravosť a výšku pohľadávky žalobcu 58 929 977,14 Sk výlučne z nároku oddeleného uspokojenia žalobcu predajom založených nehnuteľností podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 14. 8. 1992, pričom zostatok tejto pohľadávky predstavoval stav ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok TORRO s. r. o. vyhlásenom Krajským súdom v Banskej Bystrici zo dňa 12. 09. 1997 a vo zvyšku žalobu zamietol.

Odvolací súd sa s výrokom súdu 1. stupňa i jeho odôvodnením plne stotožnil a preto v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok ako odôvodnený potvrdil.

Tvrdenie žalovaného v odvolaní, že súd nesprávne posúdil výšku pohľadávky pričom sa odvoláva na citované ust. § 151 d ods. 2 Obč. zák. v znení účinnom do 31. 12. 2002 vychádza z interpretácie výrazu „ zodpovedá do výšky ceny nadobudnutej veci " v zmysle nadobúdacej ceny veci - čo je interpretácia nesprávna. Rovnako nesprávne je odvolateľovo tvrdenie, že zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 14. 08. 1992 má nedostatky, ktoré ju robia neplatnou. Súd 1. stupňa žiadne nedostatky tejto zmluvy, ktoré by spôsobili jej neplatnosť nezistil a výrok, ktorý v napadnutom rozsudku vyslovil je správny.

Pokiaľ ide o odvolanie proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, aj v tejto časti sa odvolací súd s výrokom súdu 1. stupňa stotožnil, aj keď jeho dôvodnosť opiera o ust. § 142 ods. 2 O. s. p., pričom vychádza z mienky, že odvolanie sa na ust. § 142 ods. 3 O. s. p. v odôvodnení tejto časti rozhodnutia je zrejmosťou chybou v odpise, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že odôvodnenie len odkazuje na toto ustanovenie bez jeho citovania, prípadne bližšieho rozoberania čo do rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov žiadnemu z účastníkov

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. §219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu ju nepriznal.

Poučenie:

